

A Madách Imre Művelődési Központ
(Vác, Dr. Csányi L. krt. 63. Tel: (27) 316 - 411)

szeretettel meghívja Önt
és kedves Családját

2003. szeptember 6-án, szombaton
17 órára az Emeleti Galériába

**Kasza
Imre**
festőművész
és grafikus
(Svédország)

kiállításának megnyitójára

A tárlatot megnyitja:
Balázs Imre
festőművész



A lélek otthona

Elhangzott a tárlat megnyitóján 2003 szept. 6

Itt áll mellettünk egy még fiatal művész, alig túl azon a félévszázados életkoron, amikor az emberi fizikum, szellem, alkotóenergia teljében mutathatja meg tehetsége sajátos vonásait. Kétségtelen azonban, hogy ez a talentum - legalábbis korunkra vonatkoztatva - mindenütt képes lett volna a benne szunnyadó értékeket felmutatni. S ezzel bele is vágunk a dolgok sűrűjébe, mert KI sorsa is jól példázza, hogy a művészet egy és oszthatatlan, már ami az ember számára az lehet, azzá válhat az értékké válás folyamatában.

Szándékosan folyamatot említettem, mivel egy hosszantartó, s részeit illetően igenis csak bizonyos idő elteltével jelenik meg a maga fényében: felismerhető módon művészi érték-ként mutatva fel magát.

Persze ez – amint említettük - több tényezős felismerés eredménye, aminek saját arculata az első, egyben legfontosabb része, majd sorjában következnek: téma, avagy témánélküliség, technika, anyag, amely hordozza a gondolatot, valamint a színekkel kifejezett festői látás.

Pontosabban: mindezek együttese képezzék az adekvát formát, amely tudvalevően minden korszak kezdetének neuralgikus pontjává kell váljon. Ettől a pillanattól kezdve beszélhetünk eleve egy olyan korszakváltásról, amelyre az eljövén-



dők sokasága, más szóval felkent hada építkezhet. Hitét kísérel meg kimondani, rendszerint türelmetlen lázas sietséggel, gyakran az újdonság érzetű igazság erejével, nemegyszer a minden előző megtagadásával,

ezek intézményeinek pontos nyugalma ellenében. E nagy horderejű hadakozás, amit a XX. század eleje hozott létre - főleg a dadaizmus megjelenésével, annak lázas gondolat-forma s egyben addig nem látott, nem tapasztalt anyaghasználatával - hatott mindent kizáróan. A mindennek kiseprése a múzeumokból sikeres, nagy korszakváltást szült az újért rajongók számára. Hatása azóta is tart, különösen az anyagok használatában.

Nincs elvetélt gondolat – ennél fogva nincs elhasználódott, funkciótól megfosztott tárgy. Olyan tárgyi világ létezik, amely a forma jellegétől megszabadulva addig nem látottá változik. És itt, ennél a művészi igazgá emelt gondolatnál kapcsolódik





Kasza Imre e mostani - mert csak ezt ismerem – ténykedése ehhez a gondolatsorhoz, ami a Dadával kapcsolja össze.

Ennek ellenére ez a kapcsolat csak részben kimutatható s ez főleg a mű hordozójának függvényében létezik, a fa mint háttérben jelenlevő - és az olaj - vászon – aranyozott keret magába foglalt képvilágával képviseli a szembeállást. Képeiben – ugyancsak domináns módon – jelen van az állandóan izzó fehér vonalként vagy foltként átszöve a teret. Ez a fehér szimbolikusan értelmezve az állandósultságát – ugyancsak fontos olvasatra ad alkalmat, éspedig: a kép alsó rétegeinek szövevényes, zsúfolt, néhol tarka színességén átvonul a maga tisztaságával, sugárzást kölcsönözve az általa jelölt formának, motívumnak, jeleknek. Csak ez a fehérség a fontos, mert ennek van mindent átfedő ereje. Gondoljunk csak egy gyönyörű – természeti, illetőleg teljesen más képre a szeméthegy és frissen hullott hó látványára.

Az elmúlt század festészetében az erdélyi magyar festők között hányak volt kedvenc témája a fehér mint eleme a képnek. Itt ezekben a képekben más célja, szerepe vagy feladata van e fehérnek. Nézni kell e képek elemeiből épített világát, mert csak figyelmes kutató pillantások után találjuk szembe magunkat a legfelső síkból ránk néző szemjelekkel!

És majd minden képbe kisebb-nagyobb méretben, hangsúlyos - kevésbé hangsúlyos színnel épül be ez a mindent vizslató pillantás. Érdemes odafigyelni ezekre a párhuzamosan szembejövő vonalakra, foltokra.

Mindenképpen tudatos, szerepvállalást igénylő tekintetek ezek.

Remélni merem a közelebbi, távolabbi találkozást.



A Hévízi megnyitó (Rajhona Ádám, Pomogáts Béla) 2012. 08. 23.



Mezőgazdasági Minisztériumi bemutató - 2012.09.18